

(ZÁ)ŠKOLÁČIK

ŠKOLSKÉ NOVINY

základná škola
Bezručova 66
Trenčín

WEB: www.zsbezrucovatn.sk

E-MAIL: zsbezrucatn@centrum.sk

číslo 1

školský rok

2014 - 2015

naše noviny vychádzajú výlučne na recyklovanom papieri

Z obsahu :

Spomienky na MDD

Naša tvorba

Tajomná noc v škole

Naše výlety do praveku

50. výročie

tajničky

komiks

Prečo je Zlé byť Záškoláčik?

Akčný a nezabudnuteľný OČAP

naše úspechy v súťažiach

(zá)ŠkoLÁčik

RedAkciA (zá) ŠkoLÁčika vÁm ďakuje
ZA čas, kToRý sTe vENovAli
Jeho pRečITAniU

Redakčná Rada:

Emma Plíhalová (5.B), Emma Litvová (7.A), Veronika Pizúrová (7.A), Ondrej Bublavý (7.B), Hanka Urbanová (5.A), Sarah Mrvová (5.B), Zdenka Karneková (5.A), Vanesa Vlčeková (5.B), Simona Kudělková (4.A), Laura Pilková (5.B), Ada Nitch (4.C), Júlia Lukačková (5.A)

Odborná Spolupráca:

Mgr. Katarína Bošanská

Prispievatelia:

Mgr. Ivana Pomajbová

Michael Jakovlev (7.B),

Karin Krížovská (9.B),

Alexandra Kianičková (9.B)

Vydavateľ:

ZŠ Bezručova 66 Trenčín

WEB: www.zsbezrucovatn.sk

Milí naši čitatelia!

Opäť sa vám hlásime s ďalším číslom školského časopisu Záškoláčik. V našom spoločnom diele sa Vám prihovára redakčná rada zložená zo starých členov i z nových prírastkov.

Radi by sme Vám pripomenuli niektoré nezabudnuteľné okamžiky, ktoré ste zažili na našej škole aj vy. Možno sa v niektorom príbehu nájdete, možno si prečítate dojmy z exkurzií, na ktorých ste sa aj vy zúčastnili, možno sa dozviete o Vašej škole či spolužiakoch i niečo nové a prekvapivé. My len dúfame, že si všetky články, básne, príbehy naplno vychutnáte.

Zaujímavosťou pre našu školu je tento rok 50. výročie jej existencie. Preto sme aj tejto udalosti venovali priestor. Okrem pohľadu do histórie školy si môžete vďaka nám zaspomínať na minuloročné MDD, pobaviť sa na vtipných príbehoch či nezmyselných básňach, dozvedieť sa o našich a vašich úspechoch v súťažiach a olympiádach. Je toho dost', takže máte čo robiť.

Vyložte si nohy, zoberte do rúk Záškoláčika a oddýchnite si pri čítaní našich výtvorov.

Vaša redakcia

Obsah

V škole to žije

Spomienky na MDD (4-5)

Čo sa deje v ŠKD? (6)

Deň európskych jazykov (9)

Päťdesiate výročie našej školy (10-11)

Tajomná noc v škole (22)

Mikulášku, dobrý strýčku (23)

Zážitky za bránou školy

Akčný a nezabudnuteľný OČAP (7)

Tretiaci boli na besede so spisovateľmi (14)

Stredoškolák (15)

Naše výlety do praveku (17)

Dospelým (ne)prístupné (18)

Exkurzia do bane Cígeľ (19)

Hvezdáreň (19)

Tutanchamon (19)

Naša tvorba

Básne:

Tekvička (6)

50 (10)

Nezmyselné a iné básne:

Ráno, Kubo a múka, Gombíky, Prázdniny (16)

Ročné obdobia (20)

Tri čarovné slová (23)

Príbehy:

Sen na figu (8)

Denník Ivana Fúrika (8)

Skutočne veľké čísla (18)

Domorodí obyvatelia ihriska (20)

Horor (21)

Halloween (21)

Vianočná rozprávka (23)

Komiks:

Prečo je zlé byť záškoláčka? (12-13)

O nás

Vitajte prváci (3)

Ako chutí život deviataka... (15)

Učíme sa po anglicky

Anglická tajnička (21)

Naše úspechy v súťažiach

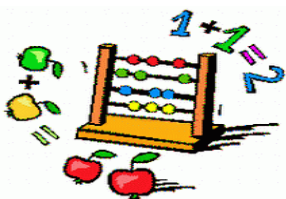
Trenčianske hodiny, Anglická olympiáda, Nemecká olympiáda, Olympiáda v SJL, Technická olympiáda (24)

Zábava

Matematické úlohy pre prvákov (3)

Vtipy (16), Tajničky (3, 9, 21)

Vitajte, prváci!!!

Už tradične bol prvý školský deň najzaujímavejší pre našich nových žiakov - prváčikov. Aby si ho lepšie zapamätali, prišiel ich do triedy osobne privítať pán riaditeľ Mgr. Ivan Pavlík a pani zástupkyňa Mgr. A. Gemerová a Mgr. H. Mozolová. Neskôr sa zastavili aj žiaci 9.A a 9.B, pozdravili ich a priniesli malú sladkosť.

Všetkým žiakom našej školy prajeme úspešný školský rok 2014/2015!

Milí prváčikovia!

Tento rok bude pre vás výnimočný, pretože je váš prvý školský. Budete mať veľa povinností, trápenie s úlohami a prvými písmenkami, ale bude aj veľa zábavy, výletov a osláv. Spoznali ste a ešte spoznáte mnoho nových kamarátov a učiteľiek.

Zaujímalo nás, ako sa niektorí z vás udomácnili na pôde školy. Porozprávali sme sa preto s dvoma prváčkami (Anetka Hamžíková a Emka Čopáková), ktoré sme len tak stretli. Spýtali sme sa ich, ale aj iných:

Páči sa ti na našej škole?

AH: Páči sa mi tu veľmi.

EČ: Páči. Je to tu super.

Čo by si zmenila na našej škole?

AH: Naša škola je dokonalá.

EČ: Nič by som nezmenila.

Si spokojná s vašou triednou učiteľkou?

AH: Veľmi. (Mgr. Tatiana Vancová)

EČ: Áno. (Mgr. Ingrid Harušťáková)

Sarah Mrvová, 5.A

Čo by ste chceli zmeniť na škole?

Dávidko K. 1.A: Nechcem zmeniť nič!!!

Sárka K. 1.B: Nič.

Nelka M.1.C: Chcela by som dobré pani učiteľky.

Čo sa vám tu páči?

DK: Najviac sa mi páči vyučovanie.

SK: Kamošky.

NM: Páčia sa mi lavice.

Ktorý je váš obľúbený učiteľ?

DK: Všetky.

SK: Pani uč. Vancová.

NM: Pani učiteľka Harušťáková.

Ktorý predmet máš najradšej?

DK: Dramatickú výchovu.

SK: Výtvarnú.

NM: Hudobnú.

Páči sa vám vaša trieda?

DK: Mne áno.

SK: Áno.

NM: Mne áno.

Aký ste mali pocit z vašej triednej učiteľky, keď ste ju videli prvýkrát?

DK: Ja som mal dobrý pocit.

SK: Dobrý.

NM: Mala som dobrý pocit.

Hanka Urbanová, 5.A

* zábava * zábava * zábava * zábava * zábava * zábava * zábava *

Ak si šikovný, tak sa ukáž! Zabav sa s nami na úlohách, ktoré sme si pre teba pripravili...

Matematické úlohy pre prvákov!

Pripravila som si pre vás pár príkladov z matematiky. Dúfam, že ich budete vedieť vyriešiť. Prajem vám veľa šťastia. ☺

$$6+4=$$

$$3+2-1=$$

$$4+1=$$

$$6-2+4=$$

$$5+3=$$

$$4-4=$$

$$3+6=$$

$$2-0=$$

$$9-5=$$

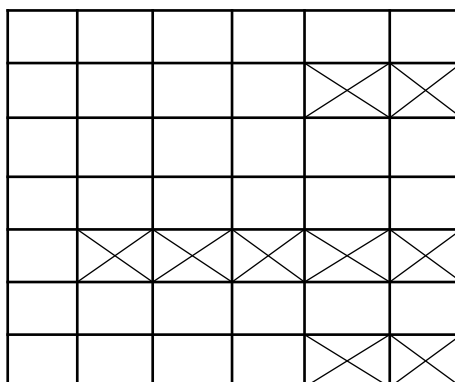
$$3+5-2=$$

$$7-3=$$

$$6+3-9=$$

Zdenka Karneková, 5.A

TAJNÍČKA PRE PRVÁČIKOV

- Gabriela v zdobnenine.
- Dopravný prostriedok.
- Deti ho púšťajú, keď fúka vietor.
- Inak povedané - otec.
- Prvé písmeno abecedy.
- Nikolka škaredo povedané.
- Snežný muž.

Laura Pilková, 5.B

spomienky na MDD

Hoci tu už máme nový školský rok 2014/2015, zaspomínajme si trochu na ten predchádzajúci. Minulý školský rok, 2013/2014, sa 6.6.2014 konali pre našu školu už tradičné oslavy pri príležitosti Medzinárodného dňa detí s názvom „Šestka pre všetkých“. Zavítali k nám deti nielen z našej školy, ale aj všetci ostatní, ktorí mali chuť prísť.

Ale spomínajme pekne po poriadku. Atmosféru svojho sviatku si žiaci našej Bezručky užívali po celý deň a to rôznym spôsobom. Žiaci 2. stupňa sa vybrali do kina, zatiaľ čo ostatní žiaci z 1. stupňa sledovali na školskom ihrisku florbal, ktorý súťažne hrali žiaci viacerých trenčianskych škôl. Naše deti usilovne povzbudzovali. Putovný pohár primátora mesta Trenčín si nakoniec odniesla ZŠ Hodžova.

O 14:30 sa otvorili brány aj pre ostatné deti a dospelých. Začalo sa to odštartovaním Maratónu zajaca Emila. Súčasne prebiehal exhibičný futbalový zápas, v ktorom hrala trieda 6.A na čele s Richardom Rybníčkom a 6.B pod vedením Jaroslava Bašku.

Medzi tým, ako prebiehal zápas, sa deti mohli zabávať sledovaním divadla Elá a Hop. Ďalej nasledoval program našich žiakov, ktorý pozostával z tanca ľudového, kovbojského či orientálneho, recitácie, ukážky bojových umení, spevu, hry na flautu, husle, keyboard či gitaru...

Zvíťazili žiaci 6.A na čele s Richardom Rybníčkom, primátorom mesta Trenčín, nad žiakmi 6.B s kapitánom Jaroslavom Baškom, predsedom Trenčianskeho samosprávneho kraja.

A aký sen sa nám to vlastne podarilo splniť zajacovi Emilovi? Lákadlom na tohtoročnú novinku bol takýto pútavý plagát.

Pred školou poskakoval smutný zajac Emil. Veľmi túžil bežať maratón, jeho plyšové nohy by to však nezvládli. Rozhodli sme sa pomôcť mu. Budeme bežať namiesto neho a budeme si ho podávať ako štafetový kolík. Bežať môžu starí, mladí, ktokoľvek. Chcete aj vy pomôcť zajacovi Emilovi?

Po odbehnutí Maratónu, budú traja vylosovaní šťastlivci, odmenení VIP lístkami na film podľa vlastnej ľubovôle v CINEMAX Trenčín.

MARATÓN ZAJACA EMILA

Šestka pre všetkých

Prihláste sa na štafetový maratónsky beh 6.6.2014. Začiatok o 14.45 na bežeckej dráhe v areáli školy.

Maratón zabehlo 237 bežcov za 2 hodiny a 20 minút. Všetkým bežcom patrí veľká vďaka!!!

Ak ste sa počas pestrého programu chceli aj vyjašiť, mohli ste využiť skákadlá, súťaže a iné atrakcie či dať si pomalovať tvár našim šikovným vychovávateľkám.

Pre milovníkov sladkého bolo samozrejme pripravené aj obľúbené lepkavé pokušenie - cukrová vata.

Záujem o hrady na skákanie bol obrovský, o čom svedčili dlhé „rady-hady“ nedočkavých „gumkáčov“. Skákadlá boli dve: jedno pre menších „zajkov“ a druhé pre tých odvážnejších.

Keď začali vyhrávať muzikanti aj v bruchách našich návštevníkov, prišiel na rad vynikajúci guláš, ktorý uvarila rada školy.

Pekné popoludnie sa prehuplo do večera, ktorý sa niesol v znamení koncertov, kde si na svoje prišli všetci milovníci dobrej hudby. Vychutnali sme si vystúpenia kapiel NANOVO, PINK FLUYD a AC/TN.

Netradičnou a zaujímavou bola tento rok spolupráca detí so skupinou PINK FLUYD. Naši šikovní speváci si s kapelou zaspievali pieseň „Another brick to wall“ a boli skvelí.

Všetkým zúčastneným srdečne ďakujeme za pomoc, organizáciu a skvelú atmosféru. Už teraz sa tešíme na ďalší ročník „Šestka pre všetkých“ a veríme, že aj vďaka Vašej účasti sa nám podarí vyčariť úsmev na každej detskej tvári.

Tento rok nám vyšlo počasie na 1*

Zdenka Karneková, 5.A a
Hana Urbanová, 5. B

Čo sa deje v ŠKD?

Zaujímalo nás, čo nové v školskom klube detí, preto sme vyslali naše „novinárky“ zistiť to. Dievčatá urobili s deťmi aj s pani vychovávateľkami zaujímavé interview. Nech sa páči:

1. Ako sa Vám páči v ŠKD?

Esterka: Páči sa mi tu.

Tomáško: Je tu super.

2. Čo robievate počas škaredého počasia?

Saňo: Hráme sa.

Lukáško: Robím si úlohy.

3. Máte radi Vašu pani vychovávateľku?

Nikolas: Áno.

Saška: Nemám ju rada, ja ju milujem.

4. Bavia Vás aktivity v družine?

Melis: Áno.

Lukáško: Dá sa to vydržať.

5. Je ťažké starať sa o toľko veľa detí?

Sokolová: No ľahké to nie je.

Pavlíková: Áno, je to veľa zodpovednosť.

6. Odkiaľ čerpáte inšpiráciu na hry a výrobky?

Sokolová: Z kníh, internetu a niekedy si vymýšľam sama.

Pavlíková: Pomáham si internetom a rôznou literatúrou.

7. Máte v ŠKD nejaký systém, v ktorom vám pomáhajú starší žiaci?

Sokolová: Samozrejme, musia.

Pavlíková: V ŠKD u mňa funguje systém odmeny, najposlušnejší sú prví a pomáhajú.

8. Je to zábava byť vychovávateľkou?

Sokolová: Zábava to určite je.

Pavlíková: Pre mňa áno.

Emma Plíhalová a Sarah Mrvová, 5.B

10.9. 2014 sa deti z ŠKD zúčastnili na zoznamovacom športovom podujatí „Pod'me sa zoznámiť“.

Tekvička

Čo asi robí taká malá tekvička?
Najprv ju zoberie malá Zuzička.
A čo potom?
Dá ju mame,
Tá jej spraví oči, ústa, nos...
A už ju máme!
V plnej krásy tekvička,
A v nej svieti sviečička.
A v nej svieti sviečička.

Zdenka Karneková, 5.A

Pani vychovávateľka Kollerová sa s deťmi hrá veľmi často, napr. hru „kukučka.“ Deti bývajú v družine veľmi rady a niekedy by chceli byť aj dlhšie. Deťom sa najviac páčia hry: lego duplo, lego, ubongo, uno karty. Na súťaže sa deti tešia tiež. Hrajú aj samy za seba, ale aj skupinovo. Decká sú s pani družinárkou veľmi spokojné. Niektoré sú spokojné vonku a niektoré deti obľubujú byť vnútri.

Simona Kudělková, 4.A

Slnčný štvrtok 16.10.2014 bol v ŠKD venovaný súťaži s názvom „Dopraváčik“. Deti si potrápili hlavičky nad dopravnými značkami a predviedli svoje schopnosti v jazde zručnosti.

Dňa 28.10.2014 sa deti spolu so svojimi rodičmi a niektorí aj so súrodencami v jedálni zúčastnili tradičnej Tekvičkovej slávnosti. Deti s rodičmi povyrezávali pekné a zaujímavé tekvičky, ktoré si potom odniesli naspäť domov. Niektoré deti si vyrobili usmievavé a veselé tekvičky a iné zas strašidelné alebo nahnevané. Všetky deti boli šťastné, že navštívili túto slávnosť a mohli si svoje výtvy aj ponechať. Atmosféra bola veľmi príjemná a priateľská a tekvičkami to v jedálni voňalo možno aj celú noc.

Sami vidíte aký pestrý život zažívajú naše deti v ŠKD. Niekedy im aj my starší trochu závidíme. Radi by sme sa vrátili do krásnych čias tvorivosti, oddychu a hier.

Hanka Urbanová, 5.B

Akčný a nezabudnuteľný OČAP*

* Ochrana človeka a prírody - účelové cvičenie

29.10.2014 sme sa celý druhý stupeň vybrali na OČAP. My, žiaci 5.A, sme najprv išli na ihrisko Gymnázium Ľ. Štúra pri cestnom moste, kde sme mali 4 stanoviská. Ako prvé sme šli na stanovisko, kde sme museli ku druhom dopravných značiek priradiť správne značky. Ako druhé sme mali povedať, na aké telefónne čísla máme volať, keď sa nám niečo stane. Ako tretie sme zodpovedali otázky ohľadom dopravy. No a ako posledná bola ukážka zdravotnej prípravy. Po skončení týchto stanovísk sme sa premiestnili na lodenicu pri železničnom moste. Tam sme sa nadesiatovali a mali výchovu k bezpečnému správaniu. Presunuli sme sa na ihrisko na sídlisku Noviny.

Najprv sa hádzalo umelými granátmi do kruhu. Potom nám dávali otázky o plynových maskách. Mohli sme si ich dať na hlavu. Bola strašne ťažká, zle sa v nej dýchalo a svet bol akoby zmenšený. Ako posledné pred prekvapením (vtedy sme o tom ešte nevedeli) sa hádzali kruhy na tyče. Naša trieda z 27 pokusov trafila len jeden. ☺

Malo sa ísť na ďalšie stanovisko, ale prišlo prekvapenie v podobe ukážky policajných psov. Páni policajti nám ukázali, ktorí psi sú na čo vycvičení. Nakoniec nám predvádzali rôzne cvičenia psov.

Po ukážke sme dokončili poslednú úlohu, ktorou bola prekázková dráha. Išli tam desiatí ľudia, väčšina dievčatá, no ja som medzi nimi nebola.

Po ceste naspäť do školy som sa so spolužiakmi rozprávala o pesničkách a hovorila som im vtipy. Keď sme konečne došli do školy, bola som strašne unavená. Išli sme na obed. No a mňa ešte čakal krúžok.

Tento deň bol veľmi náročný, ale mne to nevadilo. Bola som rada, že sme sa neučili a mohli sme byť s kamarátmi skoro celý deň. ☺

Zdenka Karneková, 5.A

Už asi týždeň pred stredu, 29. októbra, sme sa všetci tešili na účelové cvičenie, ak už len preto, že bude deň voľný. V podstate by to bol len jeden z ďalších nudných školských dní, keby si nakoniec pre nás predsa len nepripravili zaujímavé prekvapenie. Vlastne sme mali dve možnosti: buď zostaneme na prehliadku psovodov alebo sa pôjdeme pozrieť na prehliadku bojových umení.

Samozrejme všetci od nás dali prednosť bojovým umeniam. Veď kto by nie? A práve preto sme sa o pár minút ocitli v teplučkej telocvični, s návlakmi na topánkach a neskrotnou zvedavosťou zistiť, o čo vlastne ide.

Len prvý pohľad na členov klubu Laugaricio Combat Club (ako sa nám neskôr predstavili) a hneď mi bolo jasné, že sú veľmi nadšení, že sme prišli. Po pár minútach, čo sme sa zložili a stihli „poočumovať“ všetky veci, ktoré tam mali, nás zavolali k boxovaciemu ringu. Ich „hovorca“ nám povedal pár vecí o ich klube. Dozvedeli sme sa, že sa špecializujú na klasický box, thajský box, MMA (mixed martial arts), ktoré pozostáva napríklad z thajského boxu a iných, BJJ (Brazílske Jiu Jitsu), wrestling a dokonca majú aj tréning pre deti.

Nasledoval krátky sparing, okolo ktorého nám pravdaže neušiel krátky komentár. Keď nám povedali, nech si to ideme vyskúšať nadšenie sa raketovo zdvihlo, avšak väčšina z nás sa aj tak pravdepodobne nechcela strániť pred spolužiakmi a tak sa odvážilo ísť len pár odvážlivcov. Nasledovala ukážka zápasu v kletke, v ktorej sme sa neskôr aj odfotili.

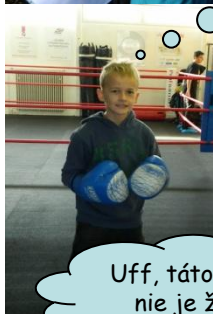
Po skončení prehliadky sme sa mohli voľne poobzerať naokolo a vyskúšať si nejaké veci, pokiaľ ich nezničíme. Niektorí sa teda zabávali s boxovacími vrecami, iní si požičali chrániče a zápasili medzi sebou, skúšali kletku alebo gymnastické pomôcky. Môžem povedať, že podľa hurhaju a rýchlosti akou zmizli chrániče boli všetci totálne nadšení.

Zdanlivo nudný deň sa zvrtol na presný opak. Ďakujeme za krásny deň plný zážitkov!!!

Alexandra Kianičková, 9.A

Pozor na mňa!!!

Uff, táto slečna, nie je žiadny amatér!

Sen na figu

20:00 -realita- Idem spať zmorený tvrdým učením sa na telocvik. Učebnice nám nedali, tak som to robil popamäti. Najprv to bola sranda, ale po stopäťdesiatom raze som už nevládol.

21.00 -začína sa sen- „To je nuda!“ zakričal som na celú triedu. „Bud' ticho!“ zakričala na mňa pofidérnym tónom hlasu učiteľka. „Adamko, koľko je 2+2?“ Stará učiteľka. Už aby išla do dôchodku. Zrazu sa ozvalo hrmenie a učiteľku vyhodilo von oknom. Celá trieda sa tešila. Ja som jediný chytil rozum do hrsti a pozrel som sa hrdinsky von oknom. Z lesoparku Brezina sa valila láva. Zrazu som uzrel otca ako na mňa kričí, aby som vyskočil von oknom za ním. Tak som za ním skočil. Pristál som rovno na sedačke. Zobrali sme aj pár mojich kamarátov. A išli sme sa pozrieť, čo sa tam deje. Keď sme prišli až na vrch, moji kamaráti začali skákať von oknom. Keď ich už vyskočilo 50, auto sa prevrátilo a všetci zhoreli v láve.

1.00 -realita- „Áááá! Preboha, čo to bol za sen! Nabudúce už vodku pred spaním piť nebudem! Chráť.“

1:10 -sen pokračuje- „To je nuda!“ zakričal som na celú triedu. „Bud' ticho!“ zakričala na mňa pofidérnym tónom hlasu učiteľka. „Adamko, koľko je 2+2?“ Stará učiteľka. Už aby išla do dôchodku. Zrazu sa ozvalo hrmenie a učiteľku vyhodilo von oknom. Celá trieda sa tešila. Ja som jediný chytil rozum do hrsti a pozrel som sa hrdinsky von oknom. Z lesoparku Brezina sa valila láva. Zrazu som uzrel otca ako na mňa kričí, aby som vyskočil von oknom za ním. Bál som sa skočiť, tak som pomaly zliezol po odkvape st'a Spiderman. Poprosil som otca, či by sme nemohli zobrať aj kamošov. Otec súhlasil.

10 minutes later- Láva už išla ku nám. Nevedel som, čo mám robiť, tak som išiel po Brezine s českými turistami hore kopcom a cestou sme videli vodopády a iné divy Breziny. Všetko išlo hladko, až kým nás neprepadli domorodci (viď strana 20) a odviekli nás ku veľkému jazzeru, kde nás zaliala láva.

8:00 škola- „To je nuda!“ zakričal som na celú triedu. „Bud' ticho.“ zakričala na mňa pofidérnym tónom hlasu učiteľka. „Adamko, koľko je 2+2?“ Stará učiteľka. Už aby išla do dôchodku. Zrazu sa ozvalo hrmenie...

Michael Jakovlev, 7.B

Denník Ivana Fúrika

Denník Ivana Fúrika

Denník Ivana Fúrika

Poznám takého čudného chlapíka. Podarilo sa mi ukradnúť mu denník a rozhodol som sa ho zverejniť.

1.9. 2009

Milý denníček. Ja som Ivan. Zverím sa ti so svojimi každodennými zážitkami! Zajtra idzem do školy. Mám 9 rokov. Prepadol som v škôlke. Mal som päťku z chovania, lebo som Jurovi zakopal ~~ponožky~~ ponožky do piesku a potom som mu povedal, že zdochli. Už teším do školy sa. Už viem, že $2 + 2 = 9$.

2.9. 2009

Dneška idzem do školy. Vraj tam bude veľa detí. Keď som prišol do školy, bolo tam veľa detí, ale ani jeden školák. Nevedel som kde je trieda, tak som išiel rovno, dokým som nenarazil do steny. Tak som tam 2 hodiny čumel do steny a rozmýšľal nad tým, prečo tam je. Potom si ma všimla nejaká ~~pani~~ pani učiteľka a doviedla ma do triedy. Posadili ma do poslednej lavice, a vytiahol som z tašky papier. Nakreslil som psa, a potom rozprávajúci dezodorant. Ukázal som to Pet'ovi (ak sa tak volal) a ten sa spýtal, čo to je. Povedal som mu, že papier...

3.9. 2009

Dneška som bol chorý, takže som zostal doma. Mal som „papafóbiu“ či čo. Zostal som sám doma a rozhodol som sa, že mám chuť na čili paprýčky. Bohužiaľ boli vysoko na škriňi. Tak som teda k nám zavolať Pat'rika, že sa budeme hrať na nemocnicu. On hral zraneného a ja som bol záchranár. Zlomil si palec, takže bol odsúdený na zánik. Zavolať som 158, čiže hasičov, aby ho odpratali z cesty. O chvíľu som doňho začal šťuchať plastovým hasičským autom. Bolo to veľmi zábavné, ale zaspal, tak som išiel kukat' telku.

UPOZORNENIE: Aby bol text čo najviac autentický, ponechali sme ho so všetkými chybami, nespisovnými výrazmi a preklepmi. Nebojte sa, pravopis a gramatiku slovenského jazyka ovládame. Ďakujeme za pochopenie.

Ondrej Bublavý, 7.B

DEŇ EURÓPSKÝCH JAZYKOV

Dňa 26.9. sa na našej škole konal DEŇ EURÓPSKÝCH JAZYKOV. Takmer celá škola sa zúčastnila. V každej triede na 2.stupni sme na hodinách anglického jazyka vyrábali plagáty týkajúce sa európskych jazykov. Pracovali sme individuálne aj v skupinách. Dostali sme vlajky rôznych štátov a obrázky. Mali sme zistiť, ako sa volá štát, ktorému daná vlajka patrí a priradiť ich k správnym obrázkom. Na obrázkoch boli väčšinou zvieratá, ktoré sú pre určité krajiny typické. Lepili sme ich na papier. Úlohou starších žiakov bolo okrem tohto aj vyhľadávanie informácií na internete o daných európskych štátoch a jazykoch. Na 1.stupni robili niečo podobné. Dostali taktiež vlajky a k nim priradené obrázky zvierat. Mali ich už len vyfarbiť, nalepiť na veľký papier a dopísať názov štátu alebo jazyka po anglicky. Tieto plagáty sú vyvesené na nástenkách našej školy, preto nech sa páči, prejdite sa po školských chodbách a poobzerajte si naše výtvyry.

Júlia Lukačková 5.A, Laura Pilková 5.B

Žiaci 4.B pózuju pred niektorými plagátmi.

Tajnička

1.

2.

3.

4.

5.

6.

7.

8.

1. piate písmeno v krátkej abecede
2. druhé písmeno v názve nášho svetadielu
3. začiatkové písmeno v slove „rum“
4. oslavná báseň
5. burina inak
6. ženské meno 28.3.
7. mäso z hydiny
8. žije v iglu

9.

10.

11.

12.

13.

14.

9. mužské meno 24. apríla
10. krčná choroba (zápal mandlí)
11. dentista
12. vybrané slovo po p (sloveso)
13. vybrané slovo po s (vták)
14. vybrané slovo po m (zvíra)

Ada Nitsch, 4.C

Spoj vlajku k názvu štátu:

Spain

Czech Republic

Slovak republic

Simona Kudělková, 4.A

* v škole to žije * v škole to žije * v škole to žije * v škole to žije * v škole to žije *

50

Päťdesiate výročie našej školy

50

1964/1965 – 2014/2015

Päťdesiatka, päťdesiatka, to nie je žiadny vek,
napríklad taká, korytnačka žije až dvesto liet...

Tento rok naša škola oslávi päťdesiate výročie. Viete si predstaviť, čo sa tu za tie roky zmenilo? Pribudli nám nové triedy, niektoré sa dokonca prestali používať. Vymenili nám okná v triedach, máme žalúzie, novovo namaľované tabule a ako každý rok sa triedy po našich deviatakoch opäť naplnili žiakmi o niečo menej skúsenými, ale aj tak šikovnými. A ako sa začal nový päťdesiaty školský rok? Predpokladám, že rovnako ako tých minulých štyridsaťdeväť. Triedy sa naplnili malými prváčikmi a začalo sa mučenie, teda prepáčte učenie. Niektoré pani učiteľky odišli a nové prišli, niektoré tu napriek neposlušným a veľmi zvedavým deťom vydržali. Prežili tu veľa krásnych, ale aj ťažkých dní, veľa úspechov a ešte viac sklamaní. Žiaci si prešli písomkami, testami a odpoveďami. Naši prví absolventi sú už určite starší a možno k nám chodia ich deti, možno u nás oni sami učia a my o nich ani nevieme. Za tých krásnych päťdesiat rokov sa toho toľko zmenilo. Zmenili sa rýchlo učebne a spozorovali sme to aj my, žiaci. Napríklad učebňa angličtiny, rozdelili ju na dve časti alebo naša bývalá trieda ŠKD - teraz z nej je učebňa biológie. Niekedy, keď sa na hodine nudím, tak premýšľam nad našou bývalou ŠKD. Je to pekné, niekedy si len tak zaspomínať. Skúste to aj vy a možno prídete na to, že v triede, v ktorej práve prebieha nie príliš zábavná hodina, bola v minulosti napríklad miestnosť na hranie. Len si, prosím vás nepredstavujte hru s autíčkami či dinosaurami nahlas - trochu, ak nie viac, to ruší hodinu! Ani nestihnute s tým nádherným vyblýskaným „športiakom“ zaparkovať a už budete vyvolaní...

Veronika Pizúrová, 7.A

Milá škola!
K tvojim 50.
narodeninám ti
prajem veľa múdrych
žakov, veľa dobrých
učiteľov, veľa zábavy,
nových pomôcok
a všetko dobré!!!!!!
Hanka Urbanová, 5.A

Takáto dielňa je už na našej škole
minulosťou.

Pár „historických“ záberov:

Ako každý vie, tento rok bude 50. výročie založenia našej školy. Takže chcem poďakovať našim učiteľkám a družinárkam, že majú s nami trpezlivosť. Pánovi riaditeľovi, že sa stará o finančné a technické riadenie našej školy a upratovačkám, lebo sa starajú o čistotu školy...Ďakujem ☺

Sarah Mrvová, 5.B

Táto škola už päťdesiat rokov,
učí žiačky a žiakov.

50 rokov, to je priemerný vek,
akého sa dožije v Rusku človek.

Naša škola za ten dlhý čas,
niečo naučila každého z nás.

Želajme si, aby táto škola,
ešte sto rokov ľudí vzdelávala.

Ondrej Bublavý, 7.B

28. mája nás čakajú
veľké oslavy 50.
narodenín našej
školy, ktoré si
užijeme na námestí
v Trenčíne. Tešíme
sa ☺

* v škole to žije * v škole to žije * v škole to žije * v škole to žije *

Interview plné spomienok

Pri pátraní po histórii našej školy by bol hriech neoprášit' spomienky našich učiteľov, ktorí už na Bezručke derú katedry dlhší čas. Ako prvú sme vyspovedali **pani učiteľku Kyselícovú**:

Kol'ko rokov už učíte na našej škole?

20 rokov.

Čo sa na našej škole najviac zmenilo?

Všetko, ale najmä priestory. Učebne - sú premiestnené a nové, aj telocvičňa prežila rekonštrukciu. Škola sa rozrástla aj o nové odborné učebne s novými technológiami.

Kol'kých riaditeľov ste zažili.

Troch, teda 2 riaditeľky a 1 riaditeľ.

Zmenili sa podľa vás žiaci vplyvom času?

Nie, žiaci sú v triedach v podstate rovnakí ako kedysi. Nájdú sa poslušnejší aj tí druhí.

Podľa čoho ste si vybrali predmety, ktoré učíte?

Chcela som učiť náboženstvo. Ostatné predmety vyplynuli z môjho predošlého štúdia.

Túžili ste učiť v mladosti?

Nie, keď som bola mladá, mojím snom bolo byť letuškou alebo cestovať na lodi okolo sveta.

Myslíte, že by "dobro padlo", keby všetci žiaci namiesto kníh zobrali do rúk klávesnicu a všetko by sa dozvedali na počítačoch?

Podľa mňa by to nebola dobrá voľba a žiakom by sa to po čase zunuvalo.

Máte nejaký odkaz pre žiakov, nejakú radu?

Učte sa jazyky! Keď ich budete vedieť, môžete robiť čo chcete a ísť kam chcete.

Pani učiteľka Novosadová bola tiež ochotná podeliť sa s nami o svoje spomienky a názory:

Ktorá zo zmien, ktoré sa udiali na našej škole je podľa vás najlepšia?

Myslím, že výmena okien.

Akú vec by ste pridali do vybavenia našej školy?

Jednoznačne interaktívne tabule na každý predmet, veľmi dobre sa s nimi vysvetľuje a ozvlášťujú hodinu. Všetliaké výukové videá trebárs na matematiku môžu pomôcť žiakom, keď niečomu nerozumejú. Ale, nemali by suplovať učiteľa.

Máte nejaký zážitok, ktorý sa vám vryl do pamäti a zdá sa vám najlepší?

Prežila som mnoho krásnych zážitkov so svojimi triedami. Veľmi sa mi páčilo minuloročné branné na ostrove. Ale najviac sa mi páčia deviatacké rozlúčkové programy.

V čom sa naši žiaci zlepšili?

Vplyvom nových ihrísk sú asi v "lepšej kondícii". Bola by podľa vás dobrá voľba, keby sa knihy vymenili za počítače?

Nie, určite nie úplne. Žiaci by ráno prišli do školy a začali by pozeráť do počítača, po vyučovaní prídu domova a znova budú pozeráť do počítača, asi by to nebolo najlepšie. Knihu nemôžu počítače určite nahradiť.

Ďalšia bola na muške **pani učiteľka Mišíková**.

Kol'ko rokov učíte na našej škole?

Viac ako desať určite...

Ktoré najlepšie veci pribudli na našej škole počas toho, čo tu učíte?

Myslím, že okná, internet a interaktívne tabule.

Čo by ste zmenili na našej škole?

Určite by som chcela, aby bola v celom priestore školy Wifi a interaktívne tabule v každej učebni.

Aký najkrajší zážitok ste zažili počas vášho účinkovania u nás?

Pre mňa je najkrajším zážitkom MDD. Stretne sa tu veľa ľudí a dobrá nálada, neopísateľná atmosféra.

V čom sa podľa vás naša škola zlepšila oproti minulosti?

Zlepšili sme sa vo vedomostných súťažiach, napríklad, keď sa hodnotia deti z celého mesta, zaberáme tie lepšie pozície.

Ste za to, aby knihy boli nahradené počítačmi?

Áno, má to svoje výhody aj nevýhody. Žiaci by nemuseli vláčiť ťažké knihy. Ale na druhej strane, knihu nikdy nič nenahradí.

Ako posledná nám do nášho spomienkového prieskumu prispela **pani učiteľka Koprivňanská**.

Kol'ko rokov učíte na našej škole?

19

Čo sa oproti minulosti podľa vás najviac zmenilo?

Je veľmi dobré, že nám pribudli interaktívne tabule, zlepšili sa PC učebne a určite aj čistota...

Čo by ste chceli zmeniť?

Ak by som mala možnosť a prostriedky, asi by to bolo mnoho vecí.

Zažili ste nejaký zážitok, ktorý sa vám najviac páčil?

Zažila som množstvo nádherných zážitkov s mojimi triedami.

V čom sa podľa vás žiaci najviac zlepšili?

Asi v jazykoch, nemčina, angličtina a aj slovenčina. V tých máme celkom pekné miesta. Ale aj napríklad technika nám ide.

Súhlasili by ste s tým, aby sme namiesto kníh používali počítače?

Nie, nebola by to práve najšťastnejšia voľba úplne vyhodit' zo školy knihy. Asi len na 50%.

Emma Litvová a Veronika Pizúrová, 7.A

Prečo je Zlé byť Záškoláčka?

ÚČINKUJÚCI:

1. záškoláčka Klára - Veronika Pizúrová
2. záškoláčky : Natália - Júlia Lukačková, Simona - Sarah Mrvová
3. bifloška Žofia - Emma Plíhalová
4. učiteľka - Zdenka Karneková
5. ostatné spolužiačky - Emma Litvová, Ada Nitsch, Hanka Urbanová, Vanesa Vlčeková

V tomto čísle sme sa pri výbere témy na komiks inšpirovali názvom nášho školského časopisu - **Záškoláčik**. Pýtate sa prečo? Pretože hlavným problémom v príbehu je práve záškoláctvo.

Záškoláctvo, inak aj „blicovanie“ či chodenie „poza školu“, je v každom prípade negatívny jav. Nech už je pre žiakov dôvod na flákanie sa akýkoľvek, neexistuje preň ospravedlnenie.

Prečítajte si v našom komikse, ako môže dopadnúť niekto, kto sústavne uteká zo školy a na druhú stranu, ako sa môže vyvíjať ten, kto sa zo svojich chýb poučí a so záškoláctvom skoncuje nadobro.

Klára, nebuď labuť a zdrhni s nami zajtra zo školy!

Je prestávka, ku Kláre pribehnú spolužiačka Simona s kamoškou Natáliou a nahovárajú ju, aby s nimi išla za školu.

Pod' s nami, poood'!

1.

Kým učiteľka vzadu rieši problém s nohami na stole, dievčatá sa rozhodli ujsť. Bifloška Žofia je však v pozore.

Ony utekajú!

Už je tu. Pod' Klára, teraz je vhodná chvíľa.

3.

5.

Klára si na druhý deň píše ospravedlnenku, aby nemala problémy s triednou.

Nasleduje hodina s triednou učiteľkou.

Ach, to je nuda! Už aby prišla Natália.

Kde toľko trčí?

2.

A baby už aj bežia čo najrýchlejšie, aby ich nikto nevidel.

4.

Pod'te. Poznám super miesto, ale musíme si dávať pozor.

Bifloška Žofia ich videla a chce ich nažalovať. Klára sa však nenechá zastrašiť.

V poriadku Klára.

Mám ospravedlnenku od mamy.

6.

7.

Pozrite, ukradla som rodičom cigarety.

Dnes zas prídem cez 2. hodinu a pôjdeme.

Ale Žofka o všetkom vedela a tak záškoláčky pozorovala a vypočula si, čo majú v pláne.

8.

A kam pôjdeme zajtra?

Hádam sa len nebojíš?

Čo ti šibe? Nemôžeme utekať každý deň! Čo ak nás prichytia?

9.

Ako si mohla? Budem si musieť zavolať do školy tvojich rodičov.

A je to! Žofia všetko povedala učiteľke a Klára ma teraz veľký problém.

Triedna Kláru nechala po škole a dohovára jej v kabinete.

Keď sa budeš takto správať, nedopadne to dobre. Chod' za svojím snom, ale nie poza školu.

10.

O pár rokov neskôr

11.

Bola som hlúpa, keď som si myslela, že úteky zo školy sú pre mňa najlepšie.

Jedna z Kláriných bývalých kamarátok Simona nedopadla najlepšie. Dostala sa na zlé chodníčky a kriminálnou činnosťou sa dostala za mreže. Možno práve jej záškoláctvo bolo začiatkom jej konca.

12.

Skvelé! Ľudia ma zbožňujú!

Si cool!!!

A Klára? Tá dala na rady triednej učiteľky a prestala chodiť za školu, usilovne sa učila, neskôr vyštudovala vysokú školu a teraz rozbehla úspešnú dráhu speváčky. ☺

Tretiaci boli na besede so spisovateľmi

Dňa 3.10.2014 sa trieda 3.C vybrala s pani učiteľkou Šedivou na **besedu s Jozefom Pavlovičom**.

Prišli na autobusovú zastávku a odviezli sa do detského oddelenia Verejnej knižnice Michala Rešetku v Trenčíne. Pani učiteľka tam zobrala deti preto, aby sa o spisovateľovi dozvedeli viac. Väčšina žiakov si myslela, že všetci známi spisovatelia už zomreli. Ale mýlili sa.

Deti boli rady, že navštívili knižnicu a stretli sa so známym slovenským spisovateľom Jozefom Pavlovičom, vypočuli si rozhovor s ním, spoznali niektoré jeho knihy a potešili sa úryvkami z nich.

Zdenka Karneková, 5.A

Pani učiteľka Koprivňanská so svojou triedou 3.B tiež navštívila knižnicu Michala Rešetku v Trenčíne. 6.10.2014 bola dôvodom ich návštevy známa slovenská moderátorka **Adela Banášová**. Beseda bola spojená s prezentáciou jej detskej knihy „Zabudnuté slovenské rozprávky“. Adela bola veľmi milá, vtipná a na deti určite zapôsobila. Nakoniec samozrejme rozdala pár autogramov, ako sa na známeho „celebritu“ patrí. ☺

„Do tretice všetko dobré“, povedali si deti z 3.A a rovnako ako ich vrstovníci sa so svojou pani učiteľkou Čudaiovou vybrali na Hasičskú ulicu do knižnice aj ony. Dostali sa tam 17.10.2014 autobusom, lebo vraj lialo ako z krhly ☺ A prečo sa sem vlastne vystrojili?

Prišli kvôli besede s Gabrielou Futovou. Dozvedeli sa o tejto obľúbenej spisovateľke pre deti veľa nových informácií.

Okrem iného i to, že má zmysel pre humor a deti považuje za najzaujímavejšie rozprávkové bytosti.

Júlia Lukačková, 5.A

Ako chutí život deviatka...

STREDOŠKOLÁK
9

Predstavte si to: je začiatok alebo koniec školského roka a z rozhlasu, už síce staručkého, znie príhovor. Nespomenieme si asi na každú jednu jeho vetu, slovo, či nepatrný záchvev hlasu, no na jedno ma pamäť upozorní - ešte nikdy sa nezaobišiel bezo zmienky o prvákoch a deviatkoch. Tí v ňom akosi vyčnievajú z radu. Ale prečo je to tak? Určite to nebude spôsobené nižšou hlučnosťou či fádnosťou ostatných ročníkov. A určite nie preto, že by sa na zvyšok osadenstva bolo jednoducho zabudlo. Príčinu treba hľadať inde.

Pre lepšie pochopenie uvediem príklad: Je to podobné, ako keď vám domov príde hosť. Vo dverách sa s ním zvitáte a ešte presne netušíte, aké spoločné chvíle vás čakajú. No a keď nadíde čas odchodu, chcete sa s ním čo najlepšie rozlúčiť. Myslím, že práve to je dôvod, prečo mu do batôžka okrem spoločných spomienok nabalíte aj zopár užitočných rád do života. POZNÁMKA (a zároveň pointa): Počas návštevy nepocítujete potrebu vášho host'a vítať ani sa s ním lúčiť. To prislúcha prelomovým chvíľam.

Mojím cieľom je posvietiť si hlavne na jednu z nich. Na tú, ktorej číslica pomerne dosť pripomína hák: Ktoževie prečo? Možno sa má do jej nositeľov symbolicky „zaháknúť“ a preniesť ich do d'alšej, isto nemenej zaujímavej kapitoly života. No a po tom, čo sa jej to podarí, vryje sa do našej pamäti ako krtko, okorenená štipkou nostalgie. To síce znie fajn, ale ako sa nám tá devina vlastne vkradla do života?

Povedala by som, že celkom obyčajne. Pomaly ale isto, deň po dni sme sa blížili k tomu zvláštnemu okamihu, ktorý bol vlastne celkom prirodzený a vôbec nie neočakávaný. Možno ani nebol taký zvláštny. Naši deviatackí predchodcovia odišli, tak nám neostávalo iné, len voľky-nevoľky prebrať ich miesto a po prázdninách si na triedach nájsť cedulky 9.A/9.B. A čo sa týka zmien...no, nejaké by sa našli. Povedala by som, že sme vnímaní staršie a máme skrinky najbližšie pri zadnom východe (nečakané ☺). Ale teraz už vážne. Mnohí z nás momentálne isto premýšľajú nad výberom d'alšej školy - ten je do veľkej miery smerodajný pre našu budúcu kariéru. Mimo iného sú s tým spojené aj prípravy na Testovanie 9, nulté hodiny, včasnšie vstávanie, ale aj výber absolventských tričiek, výlety, vtipné momenty a hory zážitkov. To ale asi nebude nič prekvapujúce...

No a čo sa týka nás, my sme stále my. Či už v role prvákov, alebo deviatakov. Pravdou však zostáva, že sme sa mierne „vyťahli“ a zostarli. Možno sme pri tom aj trochu dospeli, ale je fakt, že asi ešte nie úplne. Dúfam, že ak sme sa zmenili, tak iba k lepšiemu, aj keď neviem, či je tomu tak. No jedno je isté - tak ako ostatné obdobia života, aj toto rozhodne stojí za to. Tak sa z neho tešme.

Karin Krížovská, 9.B

Dňa 20.11.2014 sme sa my, žiaci deviateho ročníka, spolu s pani učiteľkami Kyselícovou a Šmatlákovou zúčastnili výstavy stredných škôl s priliehavým názvom „Stredoškolač“. Tá sa konala na výstavisku EXPO CENTER Trenčín. Aby to nevyzeralo, že sme žiaci „ulieváci“, vyrazili sme až po 3. vyučovacej hodine.

Po príchode na miesto sme dostali nejaký čas rozchod, myslím, že hodinu. Za ten čas sme mali možnosť oboznámiť sa s rôznymi možnosťami štúdia a širokou ponukou stredných škôl. Samozrejme nechýbal ani sprievodný program, ktorý sa skladal zo zaujímavých tanečných a hudobných vystúpení. Okrem toho stojí za to spomenúť aj rôzne aktivity, ktorými sa prítomné stredné školy propagovali a snažili zaujať prípadných záujemcov. Myslím, že pre našu skupinku bola najpopulárnejšou možnosť bezplatného zistenia svojej krvnej skupiny, ktorú ponúkala stredná zdravotná škola. Za isté sklamanie by sa dala považovať absencia niektorých obľúbených škôl, na ktoré boli niektorí z nás iste zvedaví.

Napriek tomu dúfam, že tým spoludeviatakom, ktorí ešte presne nevedia, akým smerom sa vybrať (či nevybrať), to rozšírilo obzory. Na záver sme sa znova poschádzali, aby bolo možné zistiť, či niekto nechýba. Nasledoval odchod. Pobrali sme sa domov, plní nových dojmov a zážitkov. Snáď nám pomôžu rozhodnúť sa správne...

Karin Krížovská, 9.B

Nezmyselné a iné básne

RÁNO

KUBO A MÚKA

GOMBÍKY

Ked' som dobre vyspinkaná,
rýchlo vstanem zavčas rána.
Mamička mi pošušká:
„Dobré ráno!“ do uška.
Len čo žmurknem žmurki-žmurki,
zaviažem si obe šnúrkky.
Už nasadám do auta,
a veziem sa zvesela.
V aute nám hrá dobrá hudba,
zrazu je tam skladba múdra.
Už sme skoro u školy,
ked' tu zrazu...zazvoní!
Utekám cez prechod,
ale už zavreli hlavný vchod.
Silno búcham na dvere,
ale je po zábave.
Uvidel ma pán riaditeľ,
určite mi poznámku napíše.
Ale on mi otvoril,
a tým ma vlastne zachránil.
Rýchlo bežím do šatne,
hľadám kľúče v kabáte.
Rýchlo bežím do triedy,
a už všetky deti,
pýtajú sa:
„Kde si bola?“
A tu je už koniec,
ale nemám zvonec.

Zdenka Karneková, 5.A

Bola raz jedna lúka,
a na nej Kubo a múka.
V strede rástla veľká višňa,
múka môže byť fakt pyšná,
že sa Kubo odhodlal,
aby na ňu vyšplhal.
Potom bol Kubo pyšný,
že na jabloni natrhal štyri kilá višní.
Mimochodom, bol akurát
koniec jari, január.
Na lúke bol s nami aj strašiak,
mal na sebe po dvoch mašliach.
Pod ním rástli jahody,
a sú tam len nehody.
Bezruký štuchol prstom Beznohého do nohy,
Nemý si vyspevoval, že dá obom ostrohy!
Ked' v tom tieni lev sa zjaví,
hovorí mu „Mraučať začni!“
Práve vtedy zistíme,
že to boli mačkine
chlpy proti srsti.
Aha! Má tam štyri vrstvy!
Práve to je na tom blbé,
že má tie dve vrstvy hrubé.
Už má iba jednu vrstvu,
a vezme si múky plnú kapsu.
Potom sa ňou posype,
zvyšok okolo seba rozsype.

Hanka Urbanová, 5.A

Mama uvarila gombíky,
a strčila ich do skrinky.
A ja som ich zjedla,
vyzerala som jak jedľa.
Bolo mi tak dobre,
že som urobila blé.

Ked' som prišla do chyže,
boli tam samé slíže.
Začala som ich jesť,
bola to lešť.
A tak ma to otrávil,
až ma to spálilo.

Laura Pilková, 5.B

Tato zobral šplech,
urobil s ním plech.
Mačka zjedla meč,
hneď bežala preč.
Pes ušil veniec,
špagety zobrali hrniec.
Mňau, zakikírkala kačka,
Kač-kač, povedala mačka.
Popletená básnička je pri konci,
Zazvonila na krtkovom zvonci.

Júlia Lukačková, 5.A

Prázdniny

Desať kilo zmrzlín,
zjem cez letné prázdniny.
Cez jarne sa bicyklujem
a tie zimné prelyžujem.
Preto jednu vec už viem,
že prázdniny milujem.

Emma Plíhalová 5.B

* zábava * zábava * zábava *

*
z
á
b
a
v
a
*

Pani učiteľka dala deťom
domácu úlohu urobiť dobrý
skutok.
Jožko prišiel domov a povie
mamičke: „Nemúsiš polievať
kvetu.“
„A prečo?“
„Lebo som ich vytrhal.“

* zábava * zábava * zábava * zábava * zábava *

Pani učiteľka sa pýta žiakov:
Deti, kto z vás videl cez
prázdniny jeden
poľnohospodársky stroj?
Ja, pani učiteľka. Ja som
videl kozu.

Ferko sa ospravedľuje:
„Prepáčte, zabudol som si
žiacu knižku.“
Učiteľka: „Fajn, tak si do
žiackej napíš: Zabudol som
si žiacu knižku.“

Jožko, čo tam gumuješ?
Pán učiteľ, veď ste mi povedali,
aby som si tu 5 opravil.

Príde Janko do školy s veľkou hrčou
na hlave a učiteľka sa pýta:
Prečo máš takú veľkú hrču??
Chcela ma uštipnúť osa.
Nestihla to?
Ale, ocino ju zabil lopatou.

Pani učiteľka skúša Zuzku:
Prečo vyhynuli mamuty?
Lebo v dobe kamennej ešte neboli
spolky na ochranu zvierat.

Pet'ko príde domov a mama sa ho
pýta:
"Ako bolo prvý deň v škole?"
"Je to podvod. Na dverách je
napísané 1. trieda a vnútri samé
drevené lavice..."

Vanessa Vlčeková, 5.B

Naše výlety do praveku

Jašteričky a pár vecí navyše...

Dňa 21. 10. 2014 sa triedy 8.A, 8.B a zopár vyvolených siedmačiek vydali na cestu do hlavného mesta našej krásnej krajiny...stop s tými formalitami!!! Točí sa mi z toho hlava. Takže, odznova. Triedy ôsmakov a pár siedmakov 21. 10. išli do Blavy. Cestu busom sme vyplňali pesničkami (alebo skôr škrekotom...), stále sme sa rehotali a váľali sme sa od smiechu. O jeden a pol hodiny sme prišli na miesto.

Vystúpili sme pred Inchebou a vošli sme do pavilónu B2. V šere sme vďaka svetlám videli, ktorým smerom sa máme pozerat'. Stáli tam traja ľudkovia a rozdávali "kalkulačky s poklopmi na uši" spolu s rozkazmi, príkazmi, zákazmi a inštrukciami. A **Dinosaurium** sa mohlo začať...

Začiatok výstavy tvoril film o pôvode tých zlatučkých krvilačných tvorov. Po videu nasledovala samotná expozícia. Pri každom exponáte bola tabuľka s názvom a popisom a vo vitríne kartička s číslom. Keď sme ho natukali do "MP3", v slúchadlách sme počuli výklad. Namiesto starého dobrého sprievodcu (teda, nemusel byť starý, ba ani dobrý...hádam viete, na čo narážam!) nám dali modernú technologickú kalkulačku, ktorá navyše vydáva aj zrozumiteľné slová...Obdivovali sme pravé kosti, ich odliatky a hniezda dinosaurov. Tie ma fascinovali najviac. Totiž, skrývali sa v nich embryá malých dinosaurov. S troškou vedy a fantázie si viete predstaviť, čo by som s nimi spravila ja... Zrod starých a zároveň nových dinosaurov, návrat minulosti, časostroj... Možno by to šlo... No tak čo už, keď tak rada čítam fantazijné knihy!

Po výstave nasledoval detský kútik, ktorý bol pre niektorých najzaujímavejšia časť celého programu. Takmer všetky maľovanky ostali pokreslené (skôr počmárané...). Taktiež sme, vlastne hlavne ôsmačky, vyhrabávali kostru dinosaura.

Po náročnej púti v Inchebe sa začala Odysea v Eurovee. Ale úspešná. Navyše, vrátili sme sa včas na miesto, kde sme sa mali stretnúť. (A to sa doteraz ešte nikdy nestalo!)

Cestu domov sme vyplňali modernou epickou poéziou o KFC a inými rôznorodými zmesami hlášok. Myslím si, že na výlete si každý našiel niečo, čo sa mu páčilo (minimálne detský kútik). Teda, každý tak vyzeral. A ďakujem všetkým spolužiackam za to, že robili exkurziu exkurziou. Som rada, že sme boli spolu a chcem im odkázať "BABY, STE SUPER! NEVYMENÍM VÁS ZA NIČ INÉ NA SVETE!!!!" Snád'...

Emma Litvová, 7.A

Výlet do Bratislavy

Dňa 28.10.2014 našu triedu 7.A pani triedna učiteľka vytiahla na výlet. Tento rok sme šli konečne do Bratislavy. Boli sme sa pozrieť v národnom múzeu.

Pozreli sme si fosílie z praveku, ako napríklad mušle, ryby, chobotnice a iné nechutné a slizké hávade. Ale našťastie, boli iba na kameňoch. Najviac sme asi obdivovali kosť mamuta. Bola veľká ako ja a to bola iba lýtková kosť. Bolo tam veľmi veľa detí a jedna staršia nervózna pani už bola veľmi našťavaná a tak nás posielala ďalej. Keď nás už vyhnali, išli sme si pozrieť minerály. Mali sme prednášku o diamantoch. Ja osobne diamanty nosiť nebudem. Ale zistili sme, že diamant môže byť aj čierny či červený. Väčšina ľudí si myslí, že najčastejšie sa nájde priesvitný, ale najviac diamantu je čierneho. Používa sa na brúsenie. Bez neho by sme nemohli brúsiť rôzne kovy. Potom nás poslali do veľkej nafukovacej gule, kde nám premietali o planétach. Mohli sme sa odvážiť a zistiť, koľko by sme vážili na iných planétach. Skúmali sme rýchlosť svetla, zemskú príťažlivosť a iné nepochopiteľné efekty.

Nakoniec všetky baby jačali, keď sme šli „turbo“ rýchlosťou do Eurovee. Obehali všetky obchody a minuli celé vreckové. Krásny výlet!!!

Veronika Pizúrová, 7.A

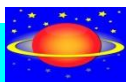
Divadlo z dievčenského pohľadu:

V kine Hviezda na divadelnom predstavení.

Cesta späť sa výrazne líšila od prvého putovania smerom do divadla. Všetci boli vysmiati od ucha k uchu, vládla príjemná atmosféra...A vtedy som si povedala, ani divadlo nie je na zahodenie...A my sme boli takí zúfalí...Ďakujeme pani učiteľke Vaculkovej, máte skvelý vkus!!!

Emma Litvová, 7.A

* naša tvorba * naša tvorba * naša tvorba * naša tvorba * naša tvorba * naša tvorba *

Skutočné veľké čísla

Toto už vyzerá ako poriadne čísla, ale existujú ešte omnoho väčšie čísla. Viete čo je to googol? (nie Google!!!) Googol je číslo, ktoré má 100 núl. Ale ani googol nie je najväčšie číslo, aké ľudstvo pozná! Googolplex má googol núl! Toto číslo má viac núl, ako je atómov vo vesmíre! Ale ani to nie je najväčšie číslo. Najväčšie známe číslo je googolplexplex ($2 \times \text{plex}$). Googolplexplex má googolplex núl! Toto číslo je totálne nepredstaviteľné. Vo vesmíre neexistuje nič, čo by sa vyskytovalo v googolplexplexovom množstve.

Dúfam, že vás tento článok zaujal.

Ondrej Bublavý, 7.B

Tutanchamon

Dňa 24.októbra 2014 sa naša trieda - 6.A a žiaci zo 6.B zúčastnili exkurzie v Bratislave s názvom **TUTANCHAMON - Jeho hrobka a poklady**. Bol to úžasný výlet do histórie egyptských faraónov, do čias vlády jednej z najtajomnejších postáv - Tutanchamona.

Videli sme viac ako tisíc vystavovaných predmetov - samozrejme išlo o dokonalé repliky. Veľkou výhodou výstavy je, že vy sami si určujete, ako dlho pri danom predmete zostanete. Nieкого zaujmú viac maľby v starovekom Egypte, iného mumifikácia, ďalšieho samotné objavenie hrobky a legendy s ňou spojené. Na začiatku putovania Údolím kráľov všetci návštevníci dostanú slúchadlá, v ktorých počujú výklad o jednotlivých exponátoch v slovenskom jazyku (audioguide). Celý „audioguide“ je nahovorený formou pútavého objaviteľského príbehu, čím je jeho obsah nielen poučný, ale aj zábavný. Tutanchamonova hrobka aj s pokladmi je zrekonštruovaná v mierke 1:1.

Všetko to začal archeológ Howard Carter, keď v roku 1922 objavil hrobku egyptského kráľa plnú pokladov. Navštívili sme štyri pohrebne komory, tak ako ich Carter objavil, plné vzácných predmetov - šperky, amulety, truhly, nábytok, zbrane, hudobné nástroje vytvorené z tých najcennejších materiálov ako sú eben, alabaster, vzácné kamene, zlato, ...veľmi veľa zlata. Každý z týchto predmetov má svoj príbeh. Na stenách sme videli maľby rozprávajúce príbeh legendárneho Tutanchamona. Nepochybne k najkrajším a k najzáhadnejším exponátom patrí svetoznáma zlatá posmrtná Tutanchamonova maska a jeho ohromný pozlátený sarkofág.

Výlet do histórie bol naozaj úžasný a všetkým sa nám páčil, odniesli sme si krásne spomienky, ktoré nám budú pripomínať fotky z výstavy (pozor na výstave môžete fotiť len bez blesku). So svojím nezabudnuteľným zážitkom sa chceme podeliť aj s Vami, preto Vám posielame nejaké obrázky :-)

6.A a 6.B s pani učiteľkou Pomajbovou

HVEZDÁREŇ

Dňa 5.11.2014 sme boli my, žiaci tried 4.A, B, C vo hvezdárni a planetáriu Maximiliána Hella v Žiari nad Hronom.

Keď sme tam prišli, niektorí z nás sa dali odfotiť so sochou astronóma Maximiliána Hella. Po chvíľke čakania nás pustili do vnútra. Povedali nám, aby sme si obuli návleky na nohy. Pani učiteľky nás museli rozdeliť do dvoch skupín. Jeden pán zobral jednu skupinu a druhý druhú skupinu. Prvá skupinka pozerala rozprávku a druhá ukážku Slnka. Potom nasledovali otázky a vymenili sme sa. Keď sa skončil program, tak si deti mohli ísť niečo kúpiť. Dali sme si dole návleky na nohy. Potom sme šli preč z hvezdárne.

Exkurzia bola pre deti super zážitok.

Ada Nitsch, 4.C

Exkurzia do bane Cígel'

Dňa 5.11.2014. sme sa my-štvrtáci boli pozrieť do bane Cígel'. Prišli sme do budovy, kde sme si posadali na stoličky a pán, ktorý to tam riadil, nám vysvetľoval, čo museli robiť baníci, keď v bani prasklo potrubie. Dozvedeli sme sa, že baňa Cígel' je pod vrchom Vtáčnik. Ťažilo sa tam hnedé uhlie.

Potom sme si pozreli krátku ukážku o tom, čo nám ten pán hovoril. Keď sme si to pozreli, tak sme šli do šatne, kde sme si museli obliecť plášte, do kapsičky sme si dali záchranný prístroj a do ruky baterky. Keď už sme boli takto vyobliekaní, posadali sme si po štyroch do starého vláčika a ten nás zaviezol do podzemia. Keď sme vystúpili, museli sme pešo pokračovať dlhou chodbou až k siréne. Bol tam aj starý telefón, keď ho pán sprievodca vytočil, tak sa ozval zvuk poplachu, ktorý museli baníci dobre poznať, lebo to bol signál hroziaceho nebezpečenstva. Potom sme sa išli pozrieť k zaujímavým strojom.

Keď sme si to všetko poobzerali, nabrali sme si do igelitového vrečka uhlie. Nakoniec sme sa vláčikom vrátili naspäť do šatne, vyzliekli si plášť, dali si dole kapsičku, odovzdali ujoin baterky a rozdelili si uhlie. Potom sme už museli ísť domov.

Simona Kudělková, 4.A

HOROR Pozor!!! Nie pre malých!!! Budete sa veľmi báť!!!

Bolo raz jedno dievčatko. Sofia neverila na strašidlá, a preto nepodporovala Halloween. Mala sa dobre.

Raz sa zobudila v noci na spev. Zrazu sa jej na stene ukázala krásna dievčina, tak sa s ňou rozprávala. Odrazu sa zmenila na upírku. Dievča sa zľaklo a rozplakalo sa. Hneď dobehli jej rodičia. Pýtali sa, čo sa stalo. Dievča im rozpovedalo, čo sa udialo. Rodičia jej na to povedali: „Prestaň, to sa ti len snívalo.“ A odišli.

Dievča bolo vystrašené. Stretla sa s tetou, ktorá sa podobným veciam rozumie. Sofia jej záhadnú postavu opísala: „Mala dlhé čierne vlasy, dlhé plávajúce šaty.“ Teta skoro odpadla. „Dievča moje zlaté, dávaj na seba pozor, navštívila ťa satanova nevesta.“

„Ale moji rodičia tomu neveria.“

„Musím im dohovoriť, lebo inak ťa donúti sa zabiť alebo zabiješ niekoho iného.“

Teta hneď išla k nim domov povedať Sofiiným rodičom, o čo ide. Rodičia jej uverili a od hrôzy skoro nadskočili.

„Pani Kultúrová, (tak sa volala tá teta) čo máme spraviť?“ Teta povedala, že chvíľu sa neukáže, ale potom znova príde.

„Pomôžte nám, prosím.“

„No dobre, spravím to pre dobro vašej dcéry. Spravím vrecúško, ktoré nemôžete otvoriť, nemôžete vedieť, čo je v ňom.“ Teta ho spravila a doniesla. Na chvíľu bol pokoj.

Raz išla Sofia spať ku kamoške. Tam počula spev znova, veľmi sa bála. Odvtedy už nikdy, nikdy viac nešla spať k nikomu a bolo dobre.

V osemnástke sa odsťahovala a mala pokoj. Prečo? Lebo ju nasledovala iba do osemnástky. Tešila sa veľmi až do vtedy, kým ju nenavštívila druhá jeho nevesta. Tá bola ryšavá a jej sa podarilo ju dostať.

A hovorí sa, že satanove nevesty (ktorou sa stala aj Sofia) ešte stále hľadajú obete, ktoré sú zraniteľné a ktoré by mohli poraziť v boji o život.

Sarah Mrvová, 5.B

Halloween

Halloween je sviatok oslavovaný večer 31. októbra. Oslavujú ho predovšetkým deti oblečené v kostýmoch, ktoré navštevujú susedov a pýtajú sladkosti. Oslavuje sa hlavne v západnom svete, najmä v USA, Portoriku, Írsku, Spojenom kráľovstve, Kanade, v Austrálii a na Novom Zélande. Pôvod má v Írsku, ako pohanský sviatok.

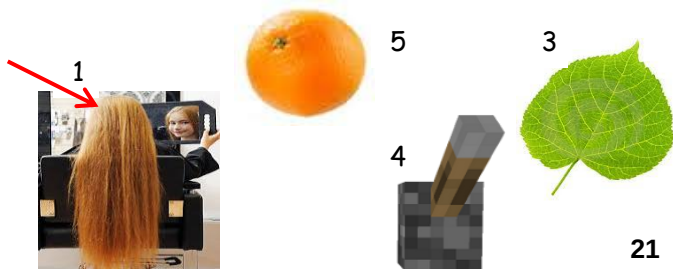
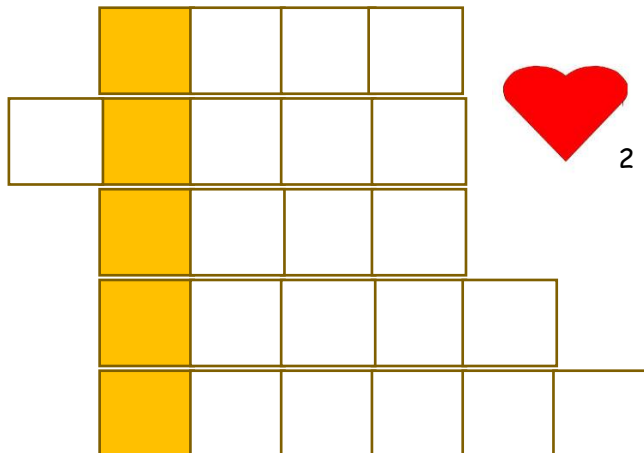
Pôvodný názov bol Halloween, skratka z anglického Halloweenen (doslovný preklad: predvečer všetkých svätých). Halloween je pôvodne pohanský (keltský) sviatok Samhain - pohanský nový rok (koniec pohanského roka). Možno sa stretnúť aj s názvom predvečer sviatku všetkých mŕtvych. Tradičnými znakmi Halloweenu sú špeciálne vyrezané tekvice, vo vnútri ktorých je sviečka, čarodejnice, duchovia, netopiere, čierne mačky, metly, oheň, príšery, kostlivci a pod. Typické farby sú červená, žltá, oranžová a čierna.

Mnohým z nás sa tento sviatok páči, radi sa maskujeme za príšery a rozprávame si strašidelné príbehy a pritom vôbec nepoznáme pôvod Halloweenu. Halloween, pohanský sviatok, je deň pred sviatkom všetkých svätých, ktorý má pôvod v starom Keltskom národe, kde Kelti vyznávali tento deň zlých duchov a chceli si ich nakloniť na svoju stranu. Hovorili, že sa tým chcú zapáčiť zlu a zlým duchom, aby ich nechali na pokoji. Preto si obliekali rôzne strašidelné masky a iné oblečenie, maľovali sa.

Emma Plíhalová, 5.B

* Učíme sa po anglicky * Učíme sa po anglicky *

ANGLICKÁ TAJNIČKA

Tajomná noc

21.11.2014 sa v našej škole ako už tradične každý rok konala TAJOMNÁ NOC, ktorej sa zúčastnili naši prváci a druháci. Pri tej príležitosti sme navštívili prvákov a vyspovedali sme ich o tom, ako to tam prebiehalo. Dozvedeli sme sa nasledovné:

Približne o 18:00 sa dohrnuli všetky nedečaké deti ovešané batožinou. Posledné objatia a bozky od mamičiek, posledné slová na rozlúčku pred vytúženou, ale i obávanou nocou v škole. Hlavne žiadne slzy!

Po príchode si návštevníci všetky tašky, karimatky, spacáky a iné veci potrebné na prežitie v divočine (pardon, v škole) odložili do svojich tried. V sprievode svojich učiteliek sa presunuli do digitálnej učebne a plní očakávaní netrpezlivo čakali na program.

Vitaj na tajomnej noci!

Po úvodnom privítaní pani učiteľkou Ripkovou nastúpili starší žiaci s programom, ktorý si pre našich prvákov a druhákov pripravili. Dievčatá z flautového krúžku s čarodejníckymi klobúkmi zanôtili na flautách pieseň „Šípková Ruženka“. Po nich prišli deti potešiť svojim hudobným talentom gitaristky spolu s pani učiteľkou Ivanovičovou. Zahrali deťom „kozliatka“, ktoré sa im veľmi páčili, tak si pieseň s nimi zahrali a zaspievali ešte raz. Potom ešte zahrali pesničku „Krištof Kolumbus“.

Mňam!!!

Po búrlivom potlesku program skončil a Tajomná noc pokračovala aktivitami v telocvični. Deti mohli zdolať prekážkovú dráhu, čomu sa potešili hlavne chlapci. Po namáhavých športových výkonoch im v bruchu vyhladlo. V jedálni si pri svetle sviečok pochutnali na kuriatku s chlebíkom a uhorkou a smäd zahasili čajom.

Myslím, že som niečo počula. Bojím sa!!

Keď už sa navečerali, tak išli spať do školy, kde ich čakala strašidelná cesta. Od niektorých chlapcov sme sa dozvedeli, že sa tak zľakli pána riaditeľa ukrytého na schodisku, že skoro dostali infarkt. ☺ A ako teda vyzerala tá tajomná cesta? Deti podľa svetla sviečok kráčali po chodbách, ktoré boli vyzdobené tekvičkami. Počas cesty ich pani učiteľky strašili, tak si viete predstaviť, že o zábavu nebola núdza. Keď tí najodvážnejší chodbou prešli, pokračovali so svojou pani učiteľkou do triedy. Umyli si zúbky a suchli sa do spacákov. Pani učiteľka im prečítala rozprávku a išlo sa spať. Ráno už svoje spokojné deti čakali zvedaví rodičia.

Simona Kudelková, 4.A

* v škole to žije * v škole to žije * v škole to žije * v škole to žije *

Mikulášku, dobrý strýčku...

5. 12. 2014 vládla v škole veselá nálada. Aj tento rok sa na Bezručke objavil **Mikuláš**. Zavítal k nám spolu s dvomi anjelmi a tromi čertmi.

Skoro v každej triede na tabuľu žiaci popísali veľmi známu básničku: **Na svätého Mikuláša neučí sa neskúša sa, každá 5- odpúšťa sa. To je heslo Mikuláša: MIKULÁŠ!** V niektorých triedach čerti skoro vyvalili dvere, ale to nevadí, mali by sme aspoň nové ☺ Určite bol takmer každý žiak čierny, vraj hlavne tí, čo neposlúchali. Niektorým sa ušli pekné srdiečka červeným rúžom. Ja spolu so spolužiačkou Sarah sme dopadli veľmi zle, mali sme celé tváre čierne. ☺ V pár triedach, najmä na prvom stupni, deti Mikulášovi spievali alebo recitovali a za odmenu dostali sladkosť.

Emma Plíhalová, 5.B

* naša tvorba * naša tvorba * naša tvorba * naša tvorba * naša tvorba *

Vianočná rozprávka

Raz sa narodili dve deti, dievča sa volalo Marika a chlapec sa volal Dominik. Boli veľmi chudobní, ale mali dobré srdcia.

Jedného zimného dňa, bol práve Štedrý večer, deti všetko pochystali a urobili to výborne. Keď mali doma všetko hotové, išli pomáhať k iným ľuďom, aby si zarobili trošku peňazí a zároveň urobili dobrý skutok.

Prišli večer domov a boli veľmi prekvapené. Dostali veľa darčiekov, napriek tomu, že ich rodičia na žiadne dary peniaze nemali. Ktovie kto im všetky tie úžasné veci podaroval?

Všetci boli šťastní a ak ešte nezomreli, tak sa majú doteraz radi.

Ada Nitsch, 4.C

Tri čarovné slová

Tri čarovné slová viem, vždy sú so mnou ako tieň. Keď svoj dobrý cukrík zjem, poviem pekne: ďakujem.

Ľahké je to slovko druhé, podobá sa jarnej dúhe. Neprekáža žiadny mráčik no tak poviem: nech sa páči.

Tretie slovko v ústach nosím, keď niečo chcem, pekne prosím. Za to slovko ocko hneď, dá mi hoc aj celý svet.

Čarovné sú slová tieto, venujem k nim úsmev všetok. Či už beriem a či dám, tie tri slová rada mám.

Zdenka Karneková, 5.A

Trenčianske hodiny

Súťažiacich ani tento rok veru nebolo veľa, ale aspoň pár (18) „spevuchtivých“ odvážlivcov si 3.11.2014 zaspievalo jednu ľudovú pieseň z okolia Trenčína a jednu pieseň z akéhokoľvek iného regiónu. Pozrime sa, kto bol najlepší.

1. KATEGÓRIA (1.-3. ročník) - školské kolo

1. miesto - neudelené
2. miesto - Ema Masarovičová, 3. A
3. miesto - Tomáš Kudláč, 3.A

2. KATEGÓRIA (4.-6. ročník) - školské kolo

1. miesto - Laura Laurinčíková, 4.A
2. miesto - Gréta Olexíková, 4.A
3. miesto - Matej Ferenec, 4.C

3. KATEGÓRIA (7.-9. ročník) - školské kolo

1. miesto - Nataša Farkašová, 9.A
2. miesto - Marián Krága, 9.B

Trenčianske hodiny - regionálne kolo

Dňa 19.11.2014 nás na ZUŠ K. Pádivého reprezentovali **Laura Laurinčíková** a **Nataša Farkašová**. Obidvom dievčatám d'akujeme za účasť a Laure gratulujeme k **1.miestu** v 2. kategórii.

Anglická olympiáda

Kategória 1A:

1. miesto - Leo Kontra, 7.A
2. miesto - Katarína Geršiová, 7.B
3. miesto - Samuel Vargha, 7.A

Kategória 1B:

1. miesto - Karin Krížovská, 9.B
2. miesto - Alexandra Kianičková, 9.A
3. miesto - Alenka Večerová, 9.A

Kategória 1C:

1. miesto - Nikola Janigová, 8.B
2. miesto - Jaroslav Kačina, 6.A

Nemecká olympiáda

Kategória 1A:

1. Emma Litvová, 7.A
2. Veronika Pizúrová, 7.A
3. Matej Mráz, 7.A

Kategória 1B:

1. Karin Krížovská, 9.B
2. Miriam Ďurišová, 9.B
3. Alenka Večerová, 9.A

Kategória 1C:

1. Maximiliana Muchová, 7.A

Olympiáda v SJL

1. miesto - Karin Krížovská, 9.B
2. miesto - Stela Svrbíková, 8.B
3. miesto - Alexandra Kianičková, 9.A

Technická olympiáda

- Kateg. A -
1. miesto - Michal Šťastný, 9.A
 2. miesto - Martin Krištof, 9.A
 3. miesto - Sebastián Hrbáček, 9.A
- Kateg. B -
1. miesto - Tomáš Hunčík, 6.B
 2. miesto - Šimon Jasečko, 6.B

Naše úspechy v súťažiach

Naše úspechy v súťažiach

Milí žiaci,

určite sa vám už stalo, že ste niekedy neboli naučení a schytali ste guľu. Preto vám naša redakcia pre veľký úspech opäť ponúka SOS lístky, s ktorými sa môžete dostať z nepríjemnej situácie. Ale dávajte si pozor, ako tieto lístky využijete, pretože sú len DVA a na každom predmete môžete použiť lístok iba raz za tento školský rok 2014/2015. S týmto lístkom vám pani učiteľka odpustí zabudnutú úlohu alebo pomôcku, alebo vás nevyvolá odpovedať.

SOS

2014/2015

domáca úloha, zabudnutá pomôcka, odpoveď

SOS

2014/2015

domáca úloha, zabudnutá pomôcka, odpoveď